

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/169/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202019
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7814202019.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, právne zastúpeného Jakubčák, advokátskou kanceláriou, s.r.o., IČO: 47 255 706, so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti žalovanému Y. W., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom U. P.M. XXXX/XX, XXX XX H., toho času nachádzajúcemu sa na neznámom mieste, v konaní zastúpenému U. T. M., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice II, ako súdom ustanovenou opatrovníčkou, o zaplatenie 1 848,00 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi 19,25 € s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 02.03.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku platbou na číslo účtu žalobcu: 20318606/6500, VS: 0511784783.

Zastavuje konanie o zaplatenie istiny 1 597,75 €, ohľadom riadneho úroku vo výške 17,70 % z istiny 1 589,25 € od 22.12.2010 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 9,00 % z istiny 1 339,27 € od 22.12.2010 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá, o zaplatenie 231,00 € istiny s príslušenstvom.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

Ukladá Slovenskej pošte, a.s., prevádzkovateľovi systému, IČO: 36631124 so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, vrátiť žalobcovi súdny poplatok vo výške 87,30 € v lehote do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku na účet žalobcu číslo: 20318606/6500, VS: 0511784783.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1 848,00 €, riadneho úroku vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 110,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 214,49 €.

Poukázal na skutočnosť, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 bola spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava na žalobcu postúpená predmetná pohľadávka voči žalovanému.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 16.06.2006 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0511784783, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 697,10

€ pri úrokovej sadzbe 17,70 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 1. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola zmluvnými stranami dohodnutá na termín 01.04.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 01.03.2011. Žalovaný čerpal úver vo výške 697,07 € (21 000,00 Sk) dňa 16.03.2006, pričom na úhradu splátok úveru uhradil spolu sumu vo výške 154,02 € (4 640,00 Sk). Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 01.03.2011. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala podľa vyčíslenia poskytnutého právnym predchodcom žalobcu sumu 1 848,00 € a pozostávala z istiny vo výške 1 589,52 € a z úrokov z omeškania vo výške 258,48 €. Vzhľadom k tomu, že po postúpení pohľadávky na žalobcu neboli na úhradu predmetnej pohľadávky zaplatené žiadne platby, žalobca, pridržiavajúc sa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého jeho právnym predchodcom pri postúpení pohľadávky, si v konaní uplatnil sumu vo výške 1 848,00 €, riadny úrok vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplataeného súdneho poplatku vo výške 110,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 214,49 €.

Počas konania zobral žalobca žalobu čiastočne, v časti o zaplataenie istiny vo výške 1 597,75 €, v časti o zaplataenie riadneho úroku vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia a v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 339,27 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia, späť. Späťvzatie žaloby v časti o zaplataenie riadneho úroku vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1 589,52 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia žalobca bližšie neodôvodnil. V časti o zaplataenie istiny vo výške 1 597,75 € a v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 339,27 € istiny od 22.12.2010 do zaplataenia vzal žalobca žalobu späť s poukazom na skutočnosť, že nakoľko žaloba bola súdu doručená dňa 28.02.2014, štvorročná premičacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 01.03.2010 do 01.03.2011, t.j. celkom trinásť splátok po 19,25 €, nemôžu byť premičané, pričom vo vzťahu k úroku z omeškania uviedol, že tento si bude pri splátkach splatných 01.01.2011, 01.02.2011 a 01.03.2011 uplatňovať až od ich splatnosti. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 250,25 €, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 192,50 € od 22.12.2010 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 19,25 € od 02.01.2011 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 19,25 € od 02.02.2011 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 19,25 € od 02.03.2011 do zaplataenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplataeného súdneho poplatku vo výške 16,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 71,08 €. Zároveň požiadal o vrátenie zaplataeného súdneho poplatku čo do späťvzatej časti.

Keďže žalobu s prílohami a procesnými poučeniami sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a napriek šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť ani adresu jeho súčasného pobytu, a teda pobyt žalovaného súdu nie je známy, súd mu v súlade s ustanovením § 29 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) ustanovil za opatrovníčku U.. T. M., vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu Košice II, ktorá ho v konaní zastupovala.

Žalobca sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

Opatrovníčka žalovaného sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadrila, na nariadenom pojednávaní sa napriek riadnemu predvolaniu nezúčastnila a svoju neúčasť nijakým spôsobom neodôvodnila.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Na základe uvedených skutočností súd prejednal vec v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 a výňatku z jej Prílohy č. 1 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške zostatku pohľadávky 1 848,00 €, a to vo výške 1 589,52 € istiny a vo výške 258,48 € úroku z omeškania.

Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že svoju pohľadávku vo výške 1 848,00 € s príslušenstvom postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzatvorenej dňa 21.12.2010 žalobcovi, a teda že uvedený záväzok je od okamihu doručenia tohto oznámenia možné uhradiť výlučne plnením postupníkovi (žalobcovi).

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0511784783, uzavretej dňa 16.03.2006 (ďalej len „Zmluva o úvere“), vyplýva, že bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava - a žalovaným, pričom jej predmetom bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému splátkový úver - MINIúver do 10 minút - vo výške 21 000,00 Sk (697,07 €) s úrokovou sadzbou vo výške 17,70 % ročne a pevnou do konečnej splatnosti úveru, bez poplatku za poskytnutie úveru, s poplatkom za správu úveru vo výške 50,00 Sk (1,66 €) mesačne, s výškou splátky vo výške 580,00 Sk (19,25 €) v počte 60 splátok, so splatnosťou prvej splátky 01.04.2006, s mesačnou periodicitou splátok a splatnosťou splátok k 1. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 01.03.2011 a s ročnou percentuálnou mierou nákladov 10,63 %.

Z Výpisu transakcií na úverovom účte k úveru číslo 0511784783 za účtovné obdobie od 01.01.1990 do 31.12.2008, vyhotoveného dňa 15.02.2016 (ďalej len „Výpis transakcií“), vyplývajú všetky obraty na účte žalovaného, ku ktorým došlo v období od 16.03.2006 do 31.12.2008, pričom k prvému dňu, od ktorého je výpis vyhotovený, t.j. ku dňu 16.03.2006, došlo k čerpaniu úveru vo výške 21 000,00 Sk (697,07 €), ktorý bol následne, splátkami v období od 11.04.2006 do 01.09.2006, uhrádzaný zo strany žalovaného predpísanými splátkami, pričom naposledy došlo k vkladu na účet zo strany žalovaného dňa 01.09.2006. Ďalej z Výpisu transakcií vyplýva, že mesačne bol na ťarchu úverového účtu účtovaný poplatok za správu úveru vo výške 50,00 Sk (1,66 €), od 31.07.2006 vo výške 60,00 Sk (1,99 €), riadny úrok vo výške 17,70 % ročne, zmluvné úroky z omeškania vo výške 26,40 % ročne a tiež poplatky za upomienky (za prvú vo výške 200,00 Sk, za druhú vo výške 500,00 Sk a za tretiu vo výške 700,00 Sk).

Súd sa ďalej oboznámil aj so Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu účinnými od 01.08.2002.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti splátky splatnej dňa 01.03.2011 a jej príslušenstva, tvoreného úrokmi z omeškania v zákonnej výške, dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti splátok splatných do 01.02.2011 s príslušenstvom, bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu ich premlčania v zmysle ustanovení § 100 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1. mája 2014 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ustanovenia § 392 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa ustanovenia § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava.

Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), sa na účely tohto zákona rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaný vystupoval v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, zatiaľ čo právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačnom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva o úvere svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka,

Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva o úvere musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Preto súd pri aplikácii citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého musí súd od 1. mája 2014 v spotrebiteľských veciach *ex offio*, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, vychádzal s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnej úpravy inštitútu premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Predmetná vec je totiž spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskeho práva, a nie podnikateľského práva. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva, a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania by totiž v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepochybne predstavovalo zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému záveru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Hoci je táto úprava účinná až od 1. apríla 2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je na uplatnenie práva ako na uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy potrebné aplikovať úpravu Občianskeho zákonníka, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Z oboznamovaných listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný poslednýkrát uhradil splátku (jej časť) dňa 01.09.2006, pričom od uvedeného dňa žalovaný neuhradil žiadne platby a právny predchodca žalobcu dňa 21.12.2010 postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, ktorý dňa 28.02.2014 podal na súde žalobu.

Z vyššie uvedeného Výpisu transakcií jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcu najneskôr od 02.10.2006 (deň po dátume splatnosti v poradí ďalšej splátky) zistil, že žalovaný neuhradil ďalšiu z predpísaných splátok úveru. Teda najneskôr od uvedeného dňa sa dozvedel, že žalovaný si neplní svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o úvere. Súd teda má zato, že premlčacia lehota začala plynúť už od doby, keď právnemu predchodcovi žalobcu vzniklo právo vymáhať dlžnú sumu v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré boli súčasťou uzavretej Zmluvy o úvere. V bode 7.6 Prípady porušenia Osobitnej časti Všeobecných obchodných podmienok sú upravené následky porušenia zmluvných povinností alebo zmluvných dojednaní zo strany klienta, pričom v zmysle ods. 1 písm. a) predmetného bodu Všeobecných obchodných podmienok, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka okrem iného oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, prípadne vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Právny predchodca žalobcu teda vedel o tom, že žalovaný si neplní svoje povinnosti v zmysle Zmluvy o úvere, a teda mal reálnu možnosť uplatňovať si voči žalovanému svoje práva žalobou na súde. Keďže tak neurobil, plynula mu premlčacia lehota a táto pokračovala aj po postúpení pohľadávky na žalobcu, nebola prerušená a nezačala plynúť nanovo, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 28.02.2014. Z toho vyplýva, že nárok žalobcu ako právneho nástupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. na úhradu splátok splatných v období do 01.02.2011 vrátane nie je možné žalobcovi priznať, nakoľko uvedené splátky sú premlčané. Žalobca totiž podal žalobu dňa 28.02.2014, pričom všetky plnenia splatné tri roky pred podaním žaloby, teda do 27.02.2011, sú v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka premlčané, a preto ich nemožno priznať. Nakoľko v zmysle

citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. musí súd od 1. mája 2014 v spotrebiteľských veciach ex offo, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, súd z titulu premlčania nároku žalobcu v časti o zaplatenie sumy, prevyšujúcej priznanú sumu zodpovedajúcu poslednej a jedinej nepremilčanej splátke, t.j. v časti o zaplatenie 231,00 € rovnajúcej sa súčtu žalobcom uplatnených dvanástich splátok splatných v období od 01.03.2010 do 01.02.2011 (12 x 19,25 €), zamietol. Splátky, ktorých splatnosť bola určená v období do 01.02.2011, boli ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) premlčané, a preto súd žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy uplatnenej z titulu týchto dlžných splátok. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny v tejto časti, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť.

Nárok žalobcu vo vyhovujúcej časti, t.j. v časti priznanej sumy 19,25 € istiny zodpovedajúcej splátke úveru splatnej dňa 01.03.2011 sa opiera o oboznamovanú Zmluvu o splátkovom úvere č. 0511784783 zo dňa 16.03.2006 a ustanovenia § 497 až § 507 Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalovaný žalobcovi (jeho právnenému predchodcovi) včas, ani do dnešného dňa nevrátil, čím sa dostal do omeškania. Súd žalobcovi priznal nárok na úhradu poslednej žalovaným neuhradenej splátky úveru, ktorej výška a termín splatnosti vyplývajú zo súdu predloženej Zmluvy o úvere, a ktorá ku dňu podania žaloby na súd ešte nebola premlčaná. Vzhľadom na uvedené, má žalobca nárok na úhradu dlžnej sumy vo výške 19,25 € istiny zodpovedajúcej nepremilčanej splatnej splátke úveru, preto bolo potrebné žalobe v tejto časti vyhovieť.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pričom úrok z omeškania zo splátky, na ktorú má žalobca podľa záverov súdu nárok, súd priznal žalobcovi za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni jej splatnosti do zaplatenia.

Výrok o zastavení konania v časti o zaplatenie istiny 1 597,75 €, riadneho úroku vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1 589,25 € istiny od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 339,27 € istiny od 22.12.2010 do zaplatenia sa opiera o ustanovenie § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, a o ustanovenie § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu. Nakoľko v časti konania, ktorá po čiastočnom späťvzati zostala predmetom konania, úspech žalovaného presiahol úspech žalobcu, žalobcovi právo na náhradu trov tejto časti konania nevzniklo, a keďže právo na náhradu trov konania žalobcovi nevzniklo ani v časti zodpovedajúcej výške istiny, vo vzťahu ku ktorej súd konanie na základe späťvzatia žalobcu zastavil, nakoľko, ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca by nebol úspešný ani v tejto časti žaloby, a teda ani v tejto časti návrh nebol podaný dôvodne; a zároveň žalovaný si trovy konania neuplatnil, súd v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Výrok o vrátení kráteného súdneho poplatku vo výške 87,30 € sa opiera o ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

Na základe výzvy súdu žalobca dňa 19.03.2014 zložením na účet súdu zaplatil súdny poplatok z podaného návrhu na začatie konania vo výške 110,50 €.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu

na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia..

Žalobca zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 110,50 €. Pretože žalobca v priebehu konania vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1 597,75 € s príslušenstvom späť, výška súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania predstavuje po uvedenom čiastočnom späťvzati žaloby sumu 16,50 €, a teda žalobcovi sa podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 3 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch vracia rozdiel zaplateného súdneho poplatku a súdneho poplatku zodpovedajúceho výške istiny, ktorá po čiastočnom späťvzati žaloby naďalej ostala predmetom konania. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vracaný súdny poplatok vo výške 94,00 € kráti o 6,70 €, vracia sa teda suma 87,30 €. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v súlade s ustanovením § 11 ods. 3 prvej vety, ods. 4 a ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch rozhodol tak, že žalobcovi sa prostredníctvom prevádzkovateľa systému vracia súdny poplatok v celkovej výške 87,30 € tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.